

Käsien teologiaa

säv. ja san. Pekka Simojoki

A

1. Niin mo-net o-vat tiel - le läh - te-neet jo kau-an en-nen mei - tä
Niin u - sein o - li ras - kaat as - ke-leet ja u - sein kyy - ne - lei - tä,

1 ja lop-puun käy-neet sen us-ko - en ja pal - vel - len.

2 C[#]m/H F[#]m/A G[#] C[#]m
vaan sy - dä - miin merk-ki toi - von piir - ret - tiin.

D[#]m⁷⁻⁵ G[#] A
Ja vie - lä-kin näin ky-syy Hän: ke-net työ - hon lä - he - tän.

H⁷ **B** E G[#]m
Sil - lä sär - ky - nyt et - sii e - lä - män tiel - tä

C[#]m A H⁷/D[#] E
rin - nal - la - kul - ki - jaa ja ek - sy - nyt löy - tää

G[#]m C[#]m C[#]m/H
ko - tin - sa siel - tä, mis - sä jo - ku ra - kas - taa. Se on

F[#]m/A G[#] C[#]m
sy-dän-ten kiel - tä ja kä - si - en teo - lo - gi - aa.

2. Taas kerrostalon ikkunassa on
tuo katse yksinäinen.
Niin monta tarinaa,
muttei yhtään kuulijaa.
Ja leipäjono päässä koditon,
tuo vieras lähimmäinen
taas tänäänkin
seisoo jaloin horjuvin.

Niin hauras vain on ihminen
kosketusta kaivaten

3. Jos tänään kuulet kutsun Kristuksen,
niin lähde empimättä.
Ei mitään kauniimpaa
ole kuin vain rakastaa.
Me saimme tehtävän ja rohkeuden,
me saimme kaksi kättä
ja unelman
elämääkin suuremman.

Jos sydän vaan saa puhua,
sanoja ei tarvita.